

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוזאס שליט"א

ביחד

בירורים על המיועדת

אין צורך לקפוץ על כל הצעת היכרות שמציע חבר, דוד, או מכר ולנסות לראות מה יהיה. אפילו אם אותו מכר או ידיד מפתה ואומר: יש לי בשבילך הצעה יחבל על הזמן, אישיות מדהימה, עם השכלה, עם כסף, יפה וכו', עדיין צריך לבדוק את 'ההצעה' הזו בדיקה מוקדמת ומקיפה. לא להילחץ מהשפעת החברה והחברים שאומרים לנו: 'תפסיקו להיות בררנים, תצאו ואח"כ תבררו'. או, 'קודם כל תראו אם זה בכלל מתאים ... אל תדחו את הזיווג שלכם ואת המזל שלכם...'. ההיפך הוא הנכון, עלינו להיות שקולים ומתונים.

הרב דסלר זצ"ל כותב בספרו 'מכתב מאליהו' שיש הבדל בין עצלות למתינות. אדם שמקבל החלטות במהירות ובפזיזות, מתעצל מלהתיישב ולחשוב, ולבדוק. אבל אדם שבדק קודם, חושב ומשווה, הוא האדם השקול והמתון. ולכן הסיכוי שלו לטעות הרבה יותר קטן מהאדם הפזיז ומהיר ההחלטה. הפזיזות היא פרי עצלות המחשבה! המתון הוא בעל ישוב הדעת ואינו ממחרר החליט ולעשות. העצל מתעצל מלהתיישב, ובבהילות ממחר ועושה. שורש הפזיזות הוא עצלות המחשבה.

לכן אל לנו להתעצל מלעשות שיעורי בית. קיבלתם הצעה, בקשו מהמציע פרטים נוספים אודות הצעתו. כגון: שמות ומספרי טלפון של אנשים נוספים הקרובים למועמד/ת, בררו רקע משפחתי, קורות חיים, גיל וכד'.

עלינו להתרגל ולהתחנך להיות שקולים גם בענין חשוב זה, מִפְּיֵן שה'ספונטאני' הזה גורם לנו הרבה פעמים לקנות 'חתול בשק', ואחרי שמתרגלים זה לזו מתגלים פתאום דברים קשים, 'שפנים יוצאים מהכובע', ובסוף צריכים גם 'לבלוע צפרדעים', רק כדי שהקשר יימשך.

בכל מקום עבודה עושים עלינו 'שיעורי בית', בדיקות, ראיונות, חו"ד גרפולוג וכו' לפני שמחליטים לקבל אותנו לעבודה, אפילו אם היא זמנית. גם כשאנו רוצים לקנות דבר מסוים, תחילה אנו מבררים, מתעניינים, משווים, שואלים, לומדים את הנושא, ולא קונים באופן ספונטאני. כל שכן כאן, בהחלטות שהן לכל החיים לטוב ולרע, לשמחות לְאָגְלוֹת, להולדת ילדים גידולם חינוכם וחיתונם, אנו צריכים לעשות בדיקה מקיפה ויסודית.

פרשת השבוע

מילים טובות

אנחנו נמצאים בעיצומם של ימי אלול, חז"ל דרשו ולמדו – אלול ר"ת "אני לדודי ודודי לי". וידוע שכל ראשי תיבות שלימדונו חכמים אינם סתם מליצה או שנמצאו באקראי, אלא יש בהם גם הוראה לעשייה נכונה. "אני לדודי" – בימים האלה הקב"ה נקרא "דודי". בעוד שבועיים אחרי ראש השנה אם נפתח את הסיפור נמצא את המילים – אבינו מלכנו. ולהיכן נעלם דודי? – "ודודי חמק עבר".

מראש השנה מתחילים עשרת ימי תשובה שהם הימים הנוראים, המילה "נורא" פרושה – פחד. ההנהגה משתנה – מדודי לאבינו מלכנו. אם כן צריך לנצל את התקופה של חודש אלול שהקב"ה נקרא – דוד. כולנו יודעים שהדוד הוא תמיד נחמד, סימפטי, אוהב, ובעיקר מחלק מתנות! זה הזמן להתקרב אל הדוד בשינוי מעשים לטובה, להרבות במצוות בין אדם לחברו ובין אדם למקום, ואז כשיגיע יום המשפט נזכה להארת פנים מצד הקב"ה – "ודודי לי".

זאת ועוד, "אני לדודי" מרמז שהאדם יתנהג בימים אלו כמו דודי, כלומר יחקה את דודי, כמו שכתוב בפסוק – "והלכת בדרכיו" – מה הוא רחום אף אתה היה רחום, מה הוא חנון אף אתה היה חנון, מה הוא גומל חסדים אף אתה גומל חסדים. על המשקל הזה אפשר לומר – מה הוא דוד גם אתה תהיה דוד! בחודש הזה צריך להיות בבית דודים אחד של השני, להיות נחמדים, סימפטיים, ולעשות טוב זה לזו.

בפרשתנו אנו מוצאים לכך אסמכתא, אמר הפסוק – "הַשְּׁמֵר בְּנִגְעֵי הַצְרָעַת לְשֹׁמֵר מְאֹד וְלַעֲשׂוֹת כָּל אֲשֶׁר יוֹרֵוּ אֶתְּכֶם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם...". כולנו יודעים שצרעת מופיעה בגלל דיבור של לשון הרע. מצורע – מוציא רע! יש נגע צרעת שיש בו את כל סימני הטומאה והוא טמא, אבל יש נגע צרעת שאין בו את כל הסימנים והוא טהור, ואומר על זה הזהר! נגע טמא בא לאדם על שדיבר לשון הרע לעומת זאת נגע טהור בא לאדם על שיכל להגיד לחברו מילים טובות ולא אמר! חוסר פרגון ומילים טובות מביאים על האדם צרעת טהורה, יש כאן איתות משמים להודות לשני להעריך את מעשיו. ואפילו שאלו מעשים שנעשים בכל יום כגון – בישול, נקיון, כביסה, פרנסה על כל אלו צריך לומר תודה.

אשתך הכינה לך מאכל כלשהו – תאמר לה: "אשתי כל הנשים יכולות להיות תלמידות שלך...". בעלך תקע מסמר – תהללי אותו – תכנסי את הילדים ותאמרי להם – "תסתכלו על המסמר שאבא תקע...". ואם הוא החליף ברז – את כורעת ומשתחוה... המחמאות והמילים הטובות מעצימות מאוד את בן/בת הזוג וגם את הילדים. על כל פעולה חיובית אל תשכחו לומר מילות שבח ואהבה כלפיהם, וגם סתם ככה לגלות גילוי חיבה אפילו שלא נעשו שום מעשים.

ולא לשכוח שהדוד מביא גם מתנות. אז כדאי שבימים אלו נקנה אחד לשני מתנות קטנות ועם כל מתנה לצרף פתק שכתבנו – כמה מילים של הערכה, מילים שמקשרות אותנו אחד לשני. בהתנהגות כזו אנו דומים – "לדודי". אני לדודי ובזכות זה נזכה למידה כנגד מידה – ודודי לי. נקבל הארת פנים נפלאה מבורא עולם לכתובה וחתימה טובה.

עלמא דשיקרא

התהלך ילד עם אביו בבית-הקברות וקרא את המצבות:
 "פ"נ הרב החסיד..." "פ"נ הרב הצדיק..." "פ"נ איש תם וישר..."
 "פ"נ איש ירא אלהים מרבים..." "פ"נ נדיב ועושה צדקה בכל עת..."
 סילק הילד עיניו מן המצבות ואמר לאביו:
 "אבא, גנבים אינם מתים לעולם!?!?..."

בדיחה

"גדול השלום - שאפילו ישראל עובדים עבודה זרה ושלום ביניהם, אומר הקב"ה כביכול: אינני יכול לשלוט בהם ולעונשם, כי שלום ביניהם" (רבי יהודה הנשיא)

פתגם השבוע

חינוך ילדים

רשיון לחינוך ילדים

בדור של מודרניזציה, הייטק, השקפות עולם שונות ומשונות ורוחות זרות הנושבות מכל עבר, אנו ההורים חייבים ללמוד את נושא חינוך הילדים בצורה מקיפה ומעמיקה גם יחד. הרחוב של היום אינו הרחוב של פעם, קצב העבירות היום אינו הקצב של פעם וכיבוד הורים של היום אינו כמו של פעם. לכן, עלינו לשנס מותניים ולהיכנס לעובי הקורה וללמוד את הנושא הבעור של חינוך ילדים.

נקדים ונאמר: כדי לקבל רשיון נהיגה צריכים לעבור שני מבחנים, מבחן תיאוריה ומבחן מעשי. כדי לקבל רשיון להנדסת בנין, צריכים ללמוד 4 שנים. כדי להיות עורך דין, לומדים כמה שנים, וכדי לקבל רשיון של רופא ולכתוב מרשם, הרופא צריך ללמוד 7 שנים. נחשוב לרגע, כדי להיות רופא - צריך רשיון, כדי להיות עורך דין - צריך רשיון, מהנדס בנין - צריך רשיון וגם כדי לנהוג ברכב - צריך רשיון. ואני שואל: לחנך ילדים, ממי קיבלנו רשיון?! השאלה הזאת צריכה לגרום לנו לנדודי שינה.

מורה בבית ספר לומד 4 שנים בסמינר למורים לפני שהוא מגיע לכיתה. הוא לומד דידיקטיקה, מתודיקה, דמיון מודרך, פסיכולוגיה ועוד. ולאחר מכן הוא נבחן על זה ומקבל הסמכה להוראה.

הורים יקרים, שימו לב, כל מה שהוא למד זה על מנת שיוכל לעמוד 45 דקות מול הילדים, ובסך הכל הוא נמצא איתם מספר שעות מועט ביום.

רוב שעות היום הילד חשוף להורים, וההורים שלו מעולם לא למדו חינוך. ברור שעלול להיגרם נזק חינוכי גדול כתוצאה מחוסר ידע ובורות בנושא החינוך. ויותר מזה, אפשר לומר שהורה שלא למד חינוך, אינו ספק טועה אלא בטוח טועה.

אם טעינו בבניית ארון, זה לא כל כך נורא. אם שגינו בבניית בנין, מקסימום אפשר לפרק ולתקן חזרה. אבל אם טעינו בחינוך, קשה יותר לתקן כי יש כאן פגיעה בנשמה, ובדורות הבאים.

כאשר הצגתי את שאלת הרשיון, בפורומים רבים, היו שענו לי שהקב"ה נתן להם רשיון, הראיה שנולדו להם ילדים. ואני עניתי לאותם האנשים, שיראו לי היכן התעודה שהם קיבלו...

סיפור לשבת

שכר המצוה

המעשה המדהים אירע אצל בעל תשובה יקר ממנהטן שבניו יורק האיש גר בקומה השניה בבנין גורד שחקים בן שלושים קומות. לאחר יום הכיפורים החליט לבנות לעצמו סוכה באחת מפנינות חזית הבנין לאחר שטרם רבות והשלים את הקמת הסוכה, הופיעו פקחי העיריה, והורו לו לסלק לאלתר את המבנה המהווה מטרד לדירי הבנין.

האיש פירק בדמעות את הסוכה, והחל לחפש אפשרות אחרת לבניית הסוכה, הוא פנה לגוי מהקומה השלושים וביקש את רשותו לבנות סוכה בגגו, שממילא לא נעשה בו שום שימוש. משראה הגוי שאותו יהודי מתלהב לבניית סוכה, ניצל את ההזדמנות וביקש אלף דולר להשכיר לו את המקום בגג לשבוע ימים.

החליט היהודי בליבו עבור מצוה כה יקרה אעשה זאת. בשמחה ואשלם את מלוא הסכום לגוי, הוא הוציא את הסכום ע"מ למוסרו לגוי והנה הגיעה דרישה נוספת מצד המשכיר שביקש מהיהודי ואמר: אני מבקש לעשות איתך חוזה שכירות אצל עורך דין מוסמך.

היהודי ניסה לשכנעו כי לעיסקה של שבוע ימים אין צורך לעורך דין ולבזבז כסף לריק, אבל הגוי בשלו אינו מוכן להשכיר לך את המקום בגג ללא עורך דין.

בלית ברירה ניגשו אל עורך דין והלה ערך עבורם חוזה שכירות, והיהודי נאלץ לשלם סכום נוסף עבור חתימת חוזה, תוך שהוא מחזק את עצמו ואומר: עבור מצוות סוכה היקרה לא אפסיד כלום.

לאחר שהחל לבנות את הסוכה על הגג, חשכו עיניו, המקום היה מלא בגרוטאות וחומרי בניין, הוא פינה את הגרוטאות ולפתע הבחין בשקית הטמונה בתוך החבית, ולאחר שפתחו את קשריה, גילה שבתוכה אבני יהלומים נוצצים.

מיודענו יהודי טוב ותמים, פנה מיד לתחנת המשטרה ומסר את תכולת השקית ושם נאמר לו שאכן התקבלה תלונה על גניבת יהלומים. ובכך במוצאי שמחת תורה, מקבל היהודי שיחת טלפון ופקיד משטרה מודיע לו להגיע לתחנה.

משהגיע לתחנת המשטרה משרים לו: כי מכיון שהתברר שבעל האבידה מת (הוא היה נכרי גלמוד) והחוק במדינתנו קובע שבמקרה כזה, זוכה המוצא באבידה אשר על כן קח בחזרה את החבילה. פלאי פלאים.

והנה כאשר שמע על כך אותו שכן גוי הוא תבע את היהודי לבית המשפט וביקש את התכולה לעצמו, התובע הגוי פנה אל השופט וטען: שאותו יהודי פלש לרשותו הפרטית וחטף את השקית, וכאן הגיעה ההפתעה לתדהמתו של הגוי:

היהודי שלף את החוזה השכירות שנעשה עם גוי לשבוע ימים, והראה לשופט שאכן הוא שכר את המקום ולא פלש אליו, ועליו חתום עורך דין כבקשת הגוי, לאחר עיון קצר בחוזה קבע השופט: היהלומים שייכים לשוכר הגג שמצאם.

הנה לנו הוכחה שבמסירות לקיום מצוה, לא נגרם הפסד לאדם, אלא רווח גדול.

(יביע אומר)

שאל את הרב

לייעוץ באופן אישי עם הרב אבנר קוואס שליט"א ניתן להתקשר בימים ג' וד' בין השעות 14:30-15:30

1599-59-59-39

לימוד מקצועי ומעמיק המקיף את תחומי התא המשפחתי עם הרב אבנר קוואס ומרצים מנוסים נוספים

תעודה תינתן בסיום הקורס

אין זוג לא מוצלח - יש זוג לא מודרך חדש - ארגון 'ביתנו החדש' פותח את שערי לימודי מנחי נישואין ומשפחה

כשמדובר בשלום בית לומדים מהמומחים ביותר לפרטים והרשמה 1599-59-59-39 שלוחה 4

